

indlæg. Det er naturligtvis kalkulatorisk, men vi antage, at naar man i 1894 havde påtænkt at oplyse Stationen helt og holdent for 50,000 Kr., og man nu påtænker at oplyse den ved Elektricitet, vil der være Anledning til at foretage en ret alvorlig Medsættelse paa det til Gasbelysning forlangte Beløb. — Den næste Post, vi have gjort Medsættelse paa, er til Chaussering og Grusning, en ganske simpel og naturlig Følge af, at det Areal, der nu bliver til at gruse og chausseres, bliver mindre, naar man flytter Læssesporene tilbage i Ost, hvor de laa efter Planen i 1894. Vi have endda givet en Forøgelse til den samlede Sum til Chaussering og Grusning. — Beløbet til Lokomotivremiser foreslaa vi nedsat med 70,000 Kr., idet vi mente, at den forlangte Bevilling er altfor høj. Der var i Plan af 1892 forlangt til en Lokomotivremise til 40 Maskiner og et Antal Vogne — der angives ikke hvor mange, men det kan dog vel ikke være noget ganske ringe Antal — et Beløb, som, naar man lader Hensynet til Vognenes Antal ganske ude af Betragtning, pr. Maskine giver en Sum af 6,500 Kr., og det Beløb ere vi med til at bevilge for de 20 Maskiner, man nu forlanger Remiseplads til. Dette anse vi for at være en fuldt forsvart Bevilling, fordi den stemmer overens med Bevillinger, der ere givne ved mange forskellige tidligere Lejligheder.

Saa er der endnu den Post, som angaar Opfyldning af Søen til Anbringelse af Remisen. Ja, den ærede Ordfører bemærkede, at med Hensyn til denne Landdannelse stod Flertallet saa særlig klart. Det er mig dog ikke ganske evidenti. Hvis det var Statens Hensigt at gøre sig til Entreprenør for Landdannelsen i Kalvebodstrand, kunde jeg saa godt forstaa den ærede Ordførers Betragtning til Begrundelse af denne Opfyldning. Det er ganske rigtigt, at naar disse 40,000 Kvadratalen Grund, som indvindes ved denne Opfyldning, kunne indvindes for 200,000 Kr., altsaa for 5 Kr. pr. Kvadratalen, er det en ganske god Forretning. Men det er jo, som sagt, ikke Statens Sag ved denne Lejlighed at være Entreprenør ved den Slags Foretagender. Det, der ligger for her, er dog, om den Banegaard, som er bevilget ved Loven af 1894, trænger til denne Forøgelse for at kunne rumme denne Vogremise, og det vil ingen kunne paasta. Flytter man Læssesporene bort fra den Plads, de indehave og hvor de ligge afgjort uheldigt, og flytter dem tilbage efter Planen af 1894, hvor de laa saa heldigt, som de kunne komme til at ligge, bliver der et meget stort Areal ledigt, og der er forskellige andre store Arealer,

der ligge ledige; altsaa der er Plads nok til den omtalte Remise og ingen Anledning til at foretage en speciel Opfyldning for dens Skyld. Der er altsaa ingen Anledning til simpelthen at fordyre Anlægget med disse 200,000 Kr. I Principet synes vi ogsaa i denne Henseende at være i Overensstemmelse med den ærede Ordfører om, at der ikke er Anledning til at lette Administrationen Overgangen fra den billige Plan af 1894, der gaves ud for at være fuldstændig, til Planen af 1896, som medfører saa store og i alt Fald saa kostbare Forandringer, hvis Nødvendighed vi jo for en stor Del have indrommet, men som vi ikke ville følge til de yderste Konsekvenser. — Endvidere er der den lille Medsættelse til Hegn, der er det samme, som Flertallet har foreslaaet. — Og saa kommer endelig Spørgsmaalet om Viadukter. Jeg skal indromme, at jeg saa fuldt som nogen er med paa Principet om Anlæg af Viadukter over Bejene derude, idet der er saa stor Færdsel og vil blive saa stor Færdsel, at de maa siges at være nødvendige. Det forekommer mig ogsaa, rent principielt set, at man ikke bør indlade sig paa den Slags Affærer, som man gjorde i 1864 ved at føre Vestbanerne ind gennem Frederiksberg Kommune til den nuværende Kjøbenhavns Banegaard og gaa i Niveau over alle de Beje, man traf paa. Det bør man ikke gøre mere, og man bør derfor efter vort Skøn anlægge Viadukter, men det er mig ikke klart, om det har været Regeringens Mening, at der i dette Beløb, 445,000 Kr., som foreslaas til disse Viadukter, er indbefattet Jordarbejde eller ej, og jeg vil paa Forhaand hævde, at 60,000 Kr. til den enkelte Viadukt, netop saadan som Forholdene ere derude, vil være en ganske rundelig Sum, saa jeg tror, at man godt kunde spare de 205,000, som der efter den Regning vilde blive for meget. Men, som sagt, jeg har forladt mit yderste Mindretalsstandpunkt paa Bevillingerne for at tiltræde det øvrige Mindretals Forslag om det noget ringere Afslag i de forlangte Bevillinger.

Endelig kom den ærede Ordfører ind paa Spørgsmaalet, om Kjøbenhavns Kommune skulde bidrage til denne Sag eller ej. Jeg vil ogsaa i det Stykke følge det andet Mindretal i at overlade dette Spørgsmaal til Afgørelse i det andet Ting, idet det er der, at Loven af 1894 har faaet sin Affattelse, og det er der, at Principet om, at Kjøbenhavns Kommune skulde bidrage til denne Ordning af Kjøbenhavns Banegaard, er indført. Det staar, mener jeg, nu til det andet Ting at afgøre, om man skal fortsætte paa denne Vej eller ikke.